

جمهوری اعدامی
ایران، بدست
جوانان ما متلاشی
خواهد شد

بی‌داری

ماهnamه‌ی شماره‌ی ۱۳۵ کانون خردمندی ایرانیان
سال بیست و دوم - دی ماه ۲۵۸۱ ایرانی - ۱۴۰۱ عربی

سقوط جمهوری
اعدامی ایران
آغاز سقوط اسلام
در جهان است

**در میهن ما برای زندگاندن ضحاک پیر
هر روز خون جوانی را به زمین می‌ریزند**

اسلام، قرآن، اذان و الله و اکبر، ابزار کشتار سید علی ضحاک اند
و مردم ما هنوز نشسته اند و به جوانان خود نمی‌پیوندند

**دختران و پسران آگاه و میهن دوست ما با گذشتن از جان
شیروین خود به ایران جانی و نامی دوباره بخشیدند**

**برای پیروزی نهایی، جوانان ما بشدت نیاز به یاری اپوزیون همدل بیرون از کشور
و حمایت مردمی درون کشور دارند**

سیاوش لشگری

چرا ملت ما بپا نمی خیزد

چرا ملت به شدت ناراضی ما از حکومت جمهوری اسلامی، که هست و
نیست خود را به باد رفته می‌بیند، کمرش زیر بارگرانی شکسته است،
فرزندان تحصیل کرده اش بیکارند، اوضاع کشورش

مانده در رویه ۳

ناصر شاهین پر

شناشنامه ما

یک روز بشر در حالت «کمون» زندگی می‌کرد، یعنی نهاد خانواده وجود
نداشت، آن‌ها زندگی خود را باشکار حیوانات می‌گذراندند. امکان خانه
سازی نداشتند اکثراً سقف بالای سرshan نبود، و
مانده در رویه ۲۴

که می بیند، او می گوید ما مردمانی که در این دوره از زندگی عذاب کشیدیم، رنج کشیدیم دفعه دیگر پس از مرگ بر می گردیم و آدم پول دار و ثروتمند و ارباب و صاحب زمین و خانواده می شویم! این انسان برد شده بدختی های خودش را به این شکل توجیه و زندگی را قابل تحمل می کند! و این اندیشه خیالی و واهمی در وجود بشر نهادینه شده و در دل بیشتر مردم جهان باقی می ماند.

این دوره بردۀ داری در حقیقت شامل ۷۰ تا ۸۰ درصد تاریخ زندگی بشر را تشکیل داده است. یعنی اگر ما اوضاع زندگی بشر را از زمان کشاورزی دنبال کنیم متوجه می شویم این بردۀ داری تا همین زمان قاجارها در خود ایران هم ادامه داشته است و در دین اسلام که هیچگاه بردۀ داری منع و لغو نگردد بده چون بردۀ داری جزو امور عادی جهان اسلام بود. به همین دلیل در تمام کشورهای اسلامی تا پایان قرون نوزدهم تجارت بردۀ داری رایج و برقرار بود.

درسایر جوامع نیز کشتی از آفریقا با زنجیر و شلاق بردۀ می آوردند و آن ها را خرید و فروش می کردند. شما اگر به عکس های خانواده های اشرافی دوره قاجار دقت کنید، در کنار همسر و فرزندان بسیاری از آن ها دو تا هم غلام سیاه می بینید که این ها بردۀ های خریداری شده این خانواده ها هستند. از این بردۀ ها در خانواده ها برای نظافت، خرید، نگهداری از بچه ها، محافظت اموال و اشخاص و... و... استفاده می کردند.

افکار قدیمی بشر مانند بردۀ داری با آمدن تمدن ها و تکامل آن ها آرام آرام زدوده و کم شدند در حالی که در اسلام، دینی که با اندیشیدن و تحول فکری مخالف بود یعنی نفی تفکر می کرد بردۀ داری ته نشین شده است و کسی هم جرات لغو بردۀ داری را از قرآن و اسلام ندارد.

در حالی که در دین مسیحیت چنین نبود و در یهودیت مانده در رویه ۱۰۰

مانده از رویه ی نخست

بیشتر در غارها زندگی می کردند و پناه می گرفتند. هنگامی هم که خواستند چیزی بسازند با استفاده از استخوان حیوانات به عنوان ابزار کار استفاده کردند مانند کندن زمین.

در یک چنین جامعه ای که نهاد خانواده وجود نداشت هر مردی با هر زنی آمیزش می کرد و بچه دار می شد. این دوره، دوره مادر شاهی بود چون هر فرزندی که در این دوران به دنیا می آمد پدرش معلوم نبود کیست، فقط مادرش مشخص بود. به همین دلیل این دوره را دوران مادر شاهی می نامند.

دوران مادر شاهی و کمون آن قدر ادامه پیدا می کند که بشر می تواند کشاورزی را کشف کند.

از آن به بعد گوچ کمون ها کمتر می شود و «یکجا» نشینی آغاز می گردد، تقسیم کار شده و کم کم مردها به دلیل انجام کارهای کشاورزی و سنگین تر بر جامعه مسلط می شوند. و این آغاز دوران مردم سالاری است اگرچه هنوز مرتبت مادر شاهی هم چنان در بین مردم جویان دارد.

اندیشه «فلسفی» که کشاورزی در سر مردم آن زمان به وجود می آورد این است که اگر ما دانه ای را به زمین می کاریم و سبز می شود و بیرون می آید، همین طور هم انسان وقتی می میرد روزی دوباره باز می گردد و این فکر بدون اینکه دلیل روشنی و مستدلی داشته باشد طی قرون و اعصار در مغز انسان ها جا گرفته و در بسیاری از مردم به یقین تبدیل شده است.

زمانی که کشاورزی توسعه پیدا می کند و انباست کالا آغاز می شود نیاز به کمک و کارگر باعث به وجود آمدن بردۀ داری می شود.

انباست کالا و اضافه شدن مصرف مواد غذایی در اثر توسعه کشاورزی پدید می آید که به ناچار دوران بردۀ داری آغاز می گردد. چون اگر محصول کشاورزی به اندازه مصرف یک خانواده باشد اعضا خانواده، خود از عهده ی تهیه غذا بر می آیند، ولی چنانچه قرار شود از این محصول کشاورزی به دیگران هم داده یا فروخته شود نیاز به استخدام کارگر بسیار ارزان در حد مجانی (برده) آغاز می شود و استثمار انسان به دست انسان شروع می گردد و این نوع استثمار بسیار طولانی می شود که تا قرون ها و قرن ها بعد ادامه می یابد و در بیشتر کشورهای باستانی بردۀ داری وجود داشته است.

نظام بردۀ داری از سبب می شود این انسان که از همه موهبات زندگی و آزادی محروم است فقط کار کند و نیمه سیر زندگی نماید. چنین انسانی که شاهد زندگی خوب ثروتمندان و فرمانروایان و تفاوت بین انسان ها می شود رفتۀ رفته دارای احساس و عقیده ای می شود که او را روح جاودان می نامد، او عقیده پیدا می کند که زندگی نمی تواند همین باشد

شناسنامه ما

توجه

از مشترکین بیداری درخواست می کنیم هر کدام یک جلد از خردنامه جلد ششم را که اخیراً تهیه کرده ایم سفارش دهید تا ضمن اینکه یک کتاب ارزشمند را در منزل دارید، کمکی هم برای ادامه انتشار بیداری شود. این کتاب بهترین هدیه نوروزی است که می توانید به عزیزان خود بدهید.
تلفن سفارش ۱۳۰۰-۳۲۰-۸۵۸ می باشد

کمبند تحریم‌ها را برگردان رژیم تنگ تر نموده علناً به پشتیبانی از جوانان و انقلاب آن ها سخن گفتند، از حکومت اسلامی به شدت انتقاد کردند، در تربیون‌های رسمی خود خواهان سقوط رژیم گردیدند. و به طور شگفت‌آوری جهان روبه‌سوی جنبش جوانان ماآورد که در تاریخ بی سابقه بود.

امروز در جهان کسی نیست از اخبار ایران نداند و نام مهسا امینی را نشنیده باشد، شعار زن، زندگی، آزادی را به زبان‌های خودشان به زبان نیاورده باشند. افسوس که این همه انرژی را مردم ما از دست دادند و از آن بهره نگرفتند و چه جان‌های شیرینی از دست رفت. اگر چه بسیاری ضعیف تر شدن تظاهرات را باور ندارند ولی حقیقت را نمی‌شود پنهان کرد.

برای ملت ما که چهل و سه سال است روزگار تیره‌ای داشته و با سخت ترین وضع زندگی خود را سپری کرده بهتر از این فرصت پیدا نمی‌شد که از برکت سر دلیری دختران و پسران جوان و توجه مخصوص جهانیان خود را از بند بندگی و زندان یک حکومت توtalیت مذهبی دگم و وحشی نجات دهد.

پیروزی انقلاب بسیار محتمل و نزدیک شده به سر مویی بند بود که اگر فقط نیم میلیون نفر از هشتاد میلیون از هم میهنان ما به خیابان‌ها می‌آمدند و در کنار جوانان پرسه می‌زند، بدون اینکه خود را به خطر اندازند رژیم سقوط کرده بود. به ویژه سه روز فراخوان در ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ آذر که جوان‌ها حماسه آفریدند و تک و تنها در برابر ماشین رژیم خون ریز ایستادگی کردند. مردم ما هر کدام به عنز و بجهانه‌ای بیرون نیامدند تا بسیاری از جوانان را گرفتند یا علامت گذاری کردند و روزهای بعد یکی یکی دستگیری شان کردند که تعداد دستگیر شده‌ها سر به هزاران زده است. اگر چه هنوز در چهلم هر جوانی که می‌میرد اینجا و آنجا سر و صدایی شنیده می‌شود و بازمانده جوانان صدای خود را بلند می‌کنند ولی متناسفانه رژیم دوباره از خطر جست و بر شهرهای ایران مسلط گردیده است.

به فیلم‌های متعددی از خیزش که دقیق می‌شویم، به تنهایی و بی‌پناهی جوانان مان غصه می‌خوریم در هر فیلمی در هر جای کشور دویست، سیصد یا پانصد جوانی را می‌بینیم که در حال عبور و شعار دادن هستند. نه در جلو و نه پشت سر این جوانان کسی را نمی‌بینیم خیابان‌ها خالی است حتاً جمعیتی تماشاگر هم در پیاده روها دیده نمی‌شود و افرادی را هم که بینید با بی محلی و بی توجهی به کار خود مشغولند و گویی شعار دهنده‌گان وسط خیابان به کشور دیگری تعلق دارند نه ایران. جوان‌ها از تنهایی مرتب فریاد می‌زند ای مردم با غیرت حمایت اما کسی به آن‌ها توجهی نمی‌کند و از مردم با غیرت خبری نیست، و سرانجام آن‌ها باید در ته خیابان از هم جدا شوند و به سوی ماشین‌ها و خانه‌های خود تک و تنها راه افتند، همین زمان است که خیلی از آن‌ها مانده در رویه ۴

چرا ملت ما بپا نمی‌خیزد

مانده از رویه‌ی نخست

هر روز بدتر از دیروز است، خفغان بیداد می‌کند، بپا نمی‌خیزد و جوانان خود را در شهر بی ترحم تیر و تفنگ و باتون در برابر حکومت تا دندان مسلح، بی رحم، نانسان، تنها و بی پناه رها کرده و خود در خانه‌های امن پنهان شده است؟ آیا این ملت از روزگاری که خود برای خود ساخته رضایت دارد که نفسش در نمی‌آید و جز نق زدن و زیر لب ناسزاگفتن کاری نمی‌کند؟

آیا زندگی به بهای این همه تحمل سختی، سرشکستگی و دوندگی برای یک لقمه نان، نانی که هر روز هم گرانتر می‌شود می‌ارزد؟ آیا نشسته اید که آخوندها همه بمیرند تا از این منجلاب که حکومت ساخته رهایی پیدا کنید؟

آیا نشسته اید که آمریکا و انگلیس به جای شما خیابان‌های تهران را از سربازان و مردمان خود پر کنند، مرگ بر دیکتاتور بگویند، با فریاد زنده بادآزادی به جنگ با مزدوران رژیم بروند و کشور را از دست ملایان بگیرند و تحويل شما دهند؟

آیا نشسته اید تا آخرین نفر از جوانان ارزشمند کشورتان را این خونخواران اعدام و تیرباران کنند و از میان بردارند.

تاکنون چند بار جوانان برومند و با غیرت این کشور از سال ۸۸ به بعد بپا خاسته اند و کشته و زخمی و زندانی داده اند و شما به پشتیبانی آن‌ها برخاستید، چقدر باید فریاد بزنند، ای ملت با غیرت حمایت حمایت؟ جوانان از شما انتظار جنگیدن و خطر کردن ندارند فقط به تماشای دلاوری جوانان خود از خانه‌های گرم بیرون بیایید و در گوش و کنار خیابان ها و پیاده روها بایستید و تردد را برای مزدوران موتورسوار و خودروهای پر از سرکوبگر مشکل و غیر ممکن کنید آنگاه خواهید دید روحیه جوانان شما چند برابر شده و چه آسان مزدوران و کلانتری‌ها را خلخ سلاح می‌کنند و چه راحت رادیو تلویزیون‌ها را به اختیار می‌گیرند.

تا آنجاکه این رژیم ضد ایرانی در درازای چهل و سه سال که به زودی چهل و چهار ساله می‌شود، نشان داده است کوچکترین احترام و ارزشی برای هیچ‌کدام از شما هم میهنان ندارد و خود را وکیل و شما را صغیر می‌پنداشد.

سال‌های سال همه‌گله داشتیم که چرا خارجی‌ها به ویژه آمریکا و اروپا از مردم ایران در برابر ستم کاری رژیم پشتیبانی نمی‌کنند. تا اینکه فداکاری و شجاعت دختران بی حجاب و پسران دلاور ما در برابر ماشین سرکوبگر رژیم تمام جهان را به شگفتی انداختند و مردم کشورهای دیگر را تحت تاثیر رشدات‌های خود قرار دادند. نه تنها مردم که رهبران و دولت‌های بسیاری از کشورها به همراه هنرمندان و ورزشکاران و سایر اقشار به پشتیبانی از انقلاب نوین ایران به زبان آمدند، دولت‌های مهم

یک مسلمان پس از مرحله خودآزاری، «از کله سحر تا شب چند بار مجبور باشد نماز بخواند، سالی یک ماه روزه بگیرد، خود را موظف به دادن باج به نام های خمس و زکوه به آخوندها کند و قصه های تکراری عاشورا و ضربت خوردن ها را بارها بشنود، پول زحمت کشیده اش را به داخل ضریح ها بیندازد یا ببرد مکه بدهد دست عرب ها گیف کنند و ... و خودآزاری های دیگر» برای کامل شدن ایمانش از مرحله خودآزاری به مقام دگرآزاری می رسد که همان امر به معروف و نهی از منکر باشد

صادق هدایت

تنها سخن درستی که خامنه‌ای گفت

خامنه‌ای در آغاز کارش در مقام جانشینی خمینی جلوی دوربین تلویزیون تنها سخنی را گفت که دقیق، درست و واقعی بود. سخن او در پاسخ به هاشمی رفسنجانی در مجلس بود که به او پیشنهاد جانشینی خمینی را داده بود، او وحشت زده با رنگی پریده ابتدا قبول نمی‌کرد ولی در اثر فشار رفسنجانی و چند آخوند دیگر در مجلس شورای اسلامی ناچار به پذیرفتن شد، او در پاسخ به پیشنهاد رفسنجانی پشت میکروfon مجلس رفت و گفت: بسم الله الرحمن الرحيم، این پیشنهاد را مدتی است آقای هاشمی به من می‌دهد ولی من نمی‌پذیرم، اولاً واقعاً باید خون گریست به حال جامعه اسلامی که حتاً احتمال کسی مانند بنده در او مطرح شود. ولی مسئله مشکل فنی و اساسی دارد. قبل اهم من خدمت آقای هاشمی گفته ام که من قاطعانه چنین چیزی را قبول نخواهم کرد، حالاً غیر از این که خود من حقیقتاً لایق این مقام نیستم، این را آقایان هم می‌دانند. اصولاً از لحاظ فنی و اساسی ایجاد اشکال می‌کند. رهبری هم رهبری صوری خواهد بود نه واقعی. من نه از لحاظ قانون اساسی و نه از لحاظ شرعی برای بسیاری آقایان (اشارة می‌کند به سایر آخوندهای نشسته در مجلس) حرف حجیت حرف رهبر (Хмینی) را ندارد. این چه رهبری خواهد بود (همهمه نمایندگان مجلس) اجازه بفرمایید، قانون اساسی می‌گوید رهبر باید مرجع باشد، فقیه و صاحب نظر در مورد دین باشد. خب الان در همین مجلس چند نفر آقایان آمدند سخن گفتن و تصریح کردن بندۀ صاحب نظر نیستم، همین آقای آذری که اسم بنده را آوردند، بنده اگر حکم کنم قبول نخواهد کرد، قطعاً قبول نمی‌کنم (همهمه نمایندگان) رفسنجانی که می‌بیند جلسه در حال متشنج شدن است و بین مخالف و موافق رهبری خامنه‌جر و بحث است وارد ماجرا می‌شود و می‌گوید من واقعاً آقای خامنه‌ای را صاحب نظر می‌دانم (همهمه نمایندگان)، که بیشترشان آخوند هستند) رفسنجانی صدایش را بلندتر می‌کند، خیلی خب حالاً ما رای می‌گیریم بحث هم نمی‌کنیم! البته این رهبری موقتی است تا روز رفراندم.

وازه موقتی، که آن هم دروغ بود جر و بحث ها را به پایان می‌رساند. هاشمی رفسنجانی ادامه می‌دهد حال آقایانی که با رهبری موقتی جناب آقای خامنه‌ای موافق هستند قیام کنند. خودش هم بالا فاصله پیش از تمام شدن جمله اش و پیش از سایرین بلند می‌شود می‌ایستد. بقیه هم از ترس عقب ماندن از قالبه قیام می‌کنند و خامنه‌ای رهبر می‌شود. همان طور که خود خامنه‌ای در آغاز سخن گفت، واقعاً باید خون گریست در جامعه ای که حتاً احتمال رهبر شدن شخصی مانند او مطرح شود! آری از روزی که او رهبر شد ملت ایران هر روزه در حال خون گریستن است.

چرا ملت ما بپا نمی‌خیزد

مانده از رویه

هر بار دستگیر می‌شوند و تعدادی از آن ها تا مدت ها به عنوان گمشده باقی می‌مانند و کسی نمی‌داند چه برسر آن ها آمده است. همان طور که تاریخ، نسل انقلابی سال ۵۷ ما را به کج فهمی و اشتباه متهم ابدی خواهد کرد، بی تفاوتی مردم امروز ایران را نیز که پس از چهل و سه سال سختی کشیدن فرصتی عالی به دستش افتاده بود و او آن را از دست داد فراموش نخواهد کرد و از او به نیکی یاد نخواهد نمود.

**جوانان ما در ایران به تنها ی
نمی‌توانند حکومت را ساقط کنند.
باید از ۶۰ میلیون واجد شرایط دستکم
یک میلیون و یا ۵۰۰ هزار نفرشان (کمتر از
یک درصد جمعیت کشور) به جوانان
به پیوندند تا از نیروهای مسلح هم به آنان
به پیوندند.**

کورش سلیمانی

ادامه ماجراهای یعقوب پیامبر

تورات فصل سی و ششم - برشیت ویسلخ

نوه های یعقوب پیامبر وقتی اسب و خر را در صحراء می چراندند آن ها را با هم جفت (هم آغوش!) می کردند و برای پدر خود از جفتگیری (اسب و خر) قاطر به دست می آوردند. پرسش نخست این است، چرا خداوند توانا خودش قاطر را هم مانند اسب و خر نیافرید که فرزندان پیامبر خدا مجبور به آفریدن قاطر شوند! و به کار جفت کردن اسب و خر افتد؟ پرسش مهم تر این که یهودیان متدين و محترم ما با خواندن این آیات از کتاب مقدس در روزهای مذهبی و عیدهای خود، کدام وکجای در دشان دوا می شود؟.

البته حضرت چه نوه های باذوق و مبتکری هم داشته، کارشان هم فال بوده هم تماشا.

حضرت یعقوب دو همسر داشت به نام های لئا و راحل، به خاطر سعادت مندی این دو همسر و رقابت بین آن ها! حضرت زحمت می کشید با کنیزان این دوزن نیز همبستر می شد، البته به بهانه ساختن فرزندان بیشتر! حضرت یعقوب پسرش یوسف را بیشتر از سایر فرزندانش دوست داشت و این موضوع باعث حسادت برادران دیگر می شد.

از قضای روزگار یوسف هفت ساله خوابی دید که تعییر آن به مذاق دیگر برادران خوش نیامد و آن ها تصمیم گرفتند او را از میان بردارند و تصمیم خود را عملی کردند او را کشتن و جسدش را درون چاهی سرنگون کردند و این جنایت را به گردن گرگ بی رحمی انداختند، آن ها پیراهن خونین برادر را به عنوان مدرک پیش پدرساز یعقوب بردند.

چرا پیامبر خدا باید بین فرزندانش فرق بگذارد و یکی را بیشتر از دیگر فرزندانش دوست بدارد که باعث حسادت آن ها گردد؟.

چرا خداوند به پیامبر نگفت این کار جنابعالی عاقبت بسیار بدی خواهد داشت و فرزند نازینین ات را از دست خواهی داد؟ مگر خود خداوند نفرموده قتل مکن، دروغ نگو، پس چرا پسران پیامبر خدا به این دستورها گوش نکردند، هم دروغ گفتند هم قتل را بابی رحمی تمام انجام دادند و خدا هم مانع نتراسید؟ در هنگام کشتن یوسف یکی از برادرها معتقد بود که خون یوسف نباید ریخته شود که او را زنده چنده درون چاهی می اندازند تا بمیرد، مرگی بسیار سخت و جانکاه. و پیراهن یوسف را به خون بره ای آلوده می کنند تا به عنوان مدرک پیش یعقوب ببرند. از قرار معلوم یک کاروان که از آن جا می گذشته صدای ناله انسانی را از ته چاه می شنوند و او را از چاه بیرون می کشند و همراه خود، او را به

مصر می بروند.

چرا یوسف به جای رفتن با یک عده غریبه به مصر به خانه خود نرفت تا جریان قتل اش را به پدر و مادرش بگوید؟

چرا رئیس کاروان از او نپرسید چگونه به این چاه افتادی که او را روانه خانه اش کند؟ و از همه مهم تر چرا خداوند مهربان به پیامبر حضرت یعقوب نگفت که پسرش در کدام چاه در حال جان کندن است؟ و برادرانش به او دروغ می گویند؟ و چرا خداوند به پیامبر نگفت پسرش را کاروانی نجات داد و به مصر برد؟ از خدایی که فرزند پیامبر را نجات نمی دهد، چه توقعی داریم که بچه های بیمار ما را نجات دهد؟ قرض های ما را ادا کند، کسب و کار ما را رونق بخشد و... و... و

جهل مقدس

۴۱ سال پیش در روز ۱۷ فوریه سال ۱۶۰۰ میلادی جورданو- برونو فیلسوف ایتالیایی پس از گذراندن ۸ سال در سیاهچال های خوفناک دادگاه مذهبیون مانند بیدادگاه های جمهوری اسلامی ایران به نام دادگاه تفتیش عقاید (انگیزاسیون) در میدان «کامپودی فیوری» شهر رم زنده زنده درآتش سوزانده شد.

گناه جوردانو برونو آن بود که از حق تمام انسان ها برای اندیشیدن بدان گونه که دلشان می خواست دفاع می کرد.

پیش از اینکه جوردانو- برونو در آتش سوزانده شود جladan پاپ برای اینکه او را از گفتن سخنان کفرآمیز (از نظر دادگاه انگیزاسیون) بازدارند، زبانش را قطع کردند. این سرنوشت تلخ اغلب فلاسفه و دانشمندان دوره (انگیزاسیون)، تفتیش عقاید کلیسا کاتولیک بود) بسیاری از انسان های معتقد بالاترین جنایت ها را مرتکب می شوند چون خیال می کنند برای نزدیکی به خدا و رضایت اوست. آن ها گرفتار جهله هستند که مقدسش می پندارند.

دزد دانا

چند روز پیش یک نفر تو حرم دستگیر کردند، در حالی که یک تکه خرما گذاشته بود نوک یک چوب بلند و با این وسیله از داخل ضریح اسکناس بیرون می کشید. بهش گفتن داری چیکار می کنی؟ گفت داشتم خرما دهن آقا می کردم!!

گفتن تو داشتی پول های آقا رو می دزدیدی و گرنه مرده که خرما نمی خوره!!

دزد هم گفت: مرده ای که خرما نمی تونه بخوره، پول رو چطوری می خاد خرج کنه!!

گیرد. وی حدود ۲۵ زن، صیغه، کنیز در حرم سرای خود داشته است. کار به جایی می رسد که پدر امام حسن، علی از مردم می خواهد دخترانشان را به همسری پسر او امام حسن ندهند!

دکتر احمد ایرانی

حزم سرای حضرتی

در حاشیه زندگی محمد

در میان خلفا عمر با صیغه کردن مخالف بوده است.

- بزرگترین یاران و همکاران محمد مردانی بسیار ثروتمند یا «بیلیونر» بوده اند. از جمله این پول داران بزرگ عربستان، می توان از سعد ابن ابی واقص، طلحه و عبدالرحمن ابن عوف نام برد. عمر درباره عبدالرحمن گفته است که او «قارون» است است.
- براساس آیه های قرآن غنائم جنگ بین خدا، پیامبر و جنگندگان تقسیم می شود.
- بنابرآیه های قرآن غنائم جنگ و تصرف اموال، زنان و دختران کافران بین مسلمانان مشروع و مجاز است.
- بزرگترین انگیزه پیوستن عربان به سپاه محمد بهره برداری از غنیمت های جنگ، دستیابی به زنان و دختران کافران وارد شدن به بهشت پس از کشته شدن در جنگ یا پس از مرگ طبیعی بوده است.
- پیام آور اسلام پیش از این که قدرتمند شود گفته است: همه جا قبله مسلمانان است.
- محمد باور داشته، به جای عیسا شخص دیگری را که شبیه او بود اعدام کردن.
- مدت خلافت ابوبکر ۲ سال، عمر ۱۰ سال، عثمان ۱۲ سال و علی ۵ سال بوده است. عمر، عثمان و علی هر سه به دست مخالفانشان کشته شدند. در کشته شدن و درگذشت محمد نیز اختلاف است برخی او را در اثر مسمومیت به دست زنی به نام زینب دانسته و برخی مرگ او را در اثر بیماری می دانند. (قیتر نوشته از بیداری است)

برق - پیتنا

آریا، کپی قبض برق منزل خودش را در سال ۱۳۵۵ (دو سال پیش از انقلاب) در فیس بوک به نمایش گذاشته که مبلغ ۱۲۶ ریال پول برق یک ماه آپارتمان او شده است! آریا زیر قبض ۱۲۶ ریالی اش نوشته: آخه من موندم ۱۲۶ ریال پول برق چی بود که واسه مجانی شدنش اینقدر خودمونو جردادیم، انقلاب کردیم... هم خودمونو بد بخت کردیم هم شما رو. من نمی دونم برق ۱۲۶ ریالی امروز چند هزار تومان شده ولی پسر عمومیم دیروز در تهران یک پیتنازی کوچک یک نفره پنیر با چند تا مشروم رویش را ۲۵۰ هزار تومان پول داده بود. می گفت چهار تای این پیتنازی پفکی می شود یک میلیون تومان. همه انقلاب کردند به پیشرفت رسیدند ما انقلاب کردیم از جهنم سر در آوردیم.

فرزنдан محمد و خدیجه همگی بسیار ناتوان و آسیب پذیر به دنیا آمدند. هر سه فرزند پسر آنان قاسم - عبدالله - ابراهیم در کودکی مردند. دختران آن دونیز از نظر بدنی بسیار ناتوان بودند، به طوری که در دوران جوانی آن ها هم از میان رفتند و مردند. محمد که در ۲۵ سالگی با خدیجه ۴۵ ساله زناشویی کرد همسر سوم خدیجه بود. خدیجه ثروت چشمگیری از دوشوهر پیشین خود به ارت برد و اینک مالک یک کاروان تجارتی بود که محمد را برای اداره آن کاروان به خدمت گرفته بود.

محمد پیامبر اسلام چهار دختر به نام های فاطمه، زینب، رقیه و ام کاثوم داشت آن ها را به ترتیب فاطمه را به علی، زینب را به عثمان. رقیه را به عمر می دهد. پس از آن که عثمان زینب را به شدت کتک می زند زینب از دنیا می رود.

محمد پس از کشته شدن دختر محبوش زینب به دست عثمان، دختر دیگر شام کلثوم را به عقد عثمان در می آورد! دلیل این که محمد پس از کشته شدن زینب، دختر دیگر شام را به عثمان می دهد، قدرت و ثروت زیاد عثمان بوده است.

در حزم سرای حضرتی که محمد دخترش رقیه را به عمر می دهد بعداً عمر دخترش را به محمد می دهد! یعنی محمد و عمر هر دو پدر زن هم دیگر می شوند. محمد دختر ابوبکر را هم به زنی می گیرد. نوشته اند در مدت ۲۵ سالی که محمد جوان همسر خدیجه بود با هیچ زنی هم بستر نشد زیرا خدیجه زنی قدرتمند و ثروتمند بود

از نکات دیگر زندگی محمد، پس از درگذشت خدیجه نخستین زن محمد، حضرت با زنان بسیاری عمل زناشویی را انجام داد اما هیچ کدام از این زنان از او آبستن نشدهند. دلیل ناتوانی محمد از باردار کردن زنان معلوم نشده است. برخی براین باورند که محمد به نوعی از بیماری های جنسی دچار بوده است. محمد مدتی هم با عایشه ازدواج کرد، عایشه در بیکی از جنگ های محمد همراه او بود و معلوم نیست چرا عایشه در بین راه ناگهان ناپدید و از لشکر محمد عقب می افتاد و چندی بعد سربازی بنام صفوان او را در بیابان پیدا کرده نزد محمد می آورد. درین جنگ جویان و مسلمانان شایع می شود صفوان هنگامی که با عایشه تنها بوده با او زنا کرده است

خدا در بیش از ۱۷ آیه قرآن به محمد می گوید عایشه مرتكب خیانت جنسی نشده و بی گناه است! این تردید پس از جا ماندن عایشه جوان از کاروان در محمد به وجود آمده بود.

در ارتباط با «حزم سرای حضرتی»، امام حسن پیش از ۷۰ بار زن می

شاهکار خداوند

خنده دار است، خداوند دانا آفرینند انسان،
پیش از خلق آدم و حوا، نخست شیطان را
می آفریند! تا حال انسان را بگیرد و از همان
لحظه آفریدن به گول خوردن و بد بختی
بیندازد واز راه راست منحر فش نماید که کرد
(بلایی که شیطان سر آدم و حوا آورد و از
بهشت بیرون شان انداخت). با وجود این که
خداوند مهربان مخلوقش شیطان را خوب
می شناخته ولی باز هم او را می آفریند. این
شیطان با کمک آن خدا، نخواهد گذارد یک
انسان خوشبخت و به بهشت برود! گویی خدا
دشمن انسان است نه دوستدار او. آیا چنین
الهی قابل پرستش است؟. حتماً نه...

س-ل

زن در یک روز سیاه (۲۸ خرداد ۱۳۶۲) همه با هم در شب راز اعدام شدند. منا محمود نژاد که فقط ۱۶ سال داشت در حالی اعدام شد که سه ماه پیش تر پدرش را هم جمهوری جنایت پیشه اسلامی به دارآویخته بود! دلیل اعدام این دختر نوجوان موضوع انشایی بود که در مدرسه اش نوشته بود. اودر انشاء می نویسد «چرا در کشور من مردم را از خانه هایشان می ربايند، شبانه و با لباس خواب به مساجد می برند و شلاق می زنند؟ خانه هایشان غارت و آتش زده می شود. آیا این به دلیل نعمت آزادی است که اسلام برای مردم ما آورده است؟» گناه منا و سایر آن زنان بیگناه دیگر این بود که در دامان خانواده بهایی به دنیا آمدند و نمی دانستند چرا باید دین آن ها مورد حمله دین دیگری قرار بگیرد و به چنین سرنوشت تلخ و غم انگیزی دچار شوند. دین دارانی که دین داران دیگر را تحمل نمی کنند و آن ها را می کشند توحش ذاتی دین خود را به نمایش می گذارند و در نهایت خودشان با خفت و بدنامی تاریخی از میان خواهند رفت. که آثارش را می توان دید و احساس کرد.

سام هریس

نامه ای به امت مسیحی

اگر شما امت مسیح، ادعای نگرانی از رنج انسان ها دارید، سقط جنین در فهرست نگرانی هایتان نباید جای چندانی داشته باشد. چون رنج بچه ناخواسته خود رنج بزرگی است. و چرا موضوع سقط جنین به گونه مضحکی باعث اختلافات و گروه بندی های سیاسی در آمریکا شده است.

در کشور ال سالوادور اوضاع بدتر است و کلیسا به صورت وحشتناکی با تمام نیرو پا به میدان گذاشته است. امروز سقط جنین در این کشور تحت هر گونه شرایطی غیر قانونی اعلام شده است. قانون حتا برای قربانیان تجاوزات جنسی اعم از بیگانگان یا نزدیکان هیچ استثنایی قائل نشده است! هر زن که دچار خونریزی شود درست در لحظه ای که پا به بیمارستان می گذارد و پزشکان تشخیص می دهند سقط جنین کرده است، پرستاران او را به تخت بیمارستان به زنجیر می کشنند و با اومانند یک جنایتکار رفتار می کنند تا پلیس سر برسد.

در حال حاضر زنانی هستند که به جرم سقط جنین به سی سال زندان محکوم شده اند و در زندان به سر می برند. تصور کنید این کار در کشوری صورت می گیرد که استفاده از وسایل پیشگیری گناه و سر پیچی از فرامین خدا محسوب می شود. این سخت گیری ها و فرامین توسط پاپ جان پل دوم پشتیبانی می شد کسی که در سال ۱۹۹۹ در مکزیکو سیتی اعلام کرد، کلیسا باید کلام خدا را درباره زندگی با صدای بلند به نیرومندی صدای پیامبران بر ضد فرهنگ سقط جنین انتشار دهد. کلیسا درباره سقط جنین به جزئیات بیولوژیکی و هم چنین درد و رنج یک زن نیازمند به سقط جنین بی توجه است.

برآورده شده است که ۵۰ درصد از نطفه ها در زمان تشکیل خود به خود سقط می شوند بدون اینکه زن حتا تشخیص بدهد حامله شده است. در واقع ۲۰ درصد از تمام حاملگی ها منجر به افتادن بچه می شود. در این آمار یک حقیقت روشن نهفته است که اگر خدایی وجود داشته باشد، خود ابزرگترین عامل این همه سقط جنین است.

فاجعه

در ماهنامه این ماه «آسو» عکس ۱۰ زن و دختر جوان را انداخته اند که همه آن ها کمتر از ۳۰ سال دارند. جوان ترین آن ها ۱۶ ساله است. این ده

ها جهت‌گیری مسیحی داشته و از همنوع دوستی و بردباری و مانند این ها سخن دارد و نسبت به مسیحیان به ویژه کشیشان برخوردي بسیار مثبت داشته است. محمد در این دوره هرگز از فرمان‌ها و ممنوعیت‌ها حرفی نمی‌زند.

زمانی که طرفدارانش از او می‌پرسند چرا با کسانی که او را می‌آزارند رفتار خوب دارد، پاسخ می‌داد، شاید فرزندان آن‌ها روزی به الله ایمان آورند. اودر این زمان یهودیان و مسیحیان را مومن خطاب می‌کرد و به بت پرستان مکه می‌گفت، شما به دین خود و من هم به دین خود! ولی این رفتار اودر جذب به اسلام چندان موفقیت نداشت، پس از سیزده سال هنوز تعداد هواهارانش بسیار اندک بود، اکثر آن‌ها فقرا و بردگه‌ها بودند.

حامد عبدالصمد نویسنده مصری

کشیش و پیامبر اسلام

محمد پیش از هر کسی تحت تاثیر پسر عمومی خدیجه همسر اولش بود. پسر عمومی خدیجه یک کشیش مسیحی بود به نام ورقه، (ورقه بن نوبل بن اسد) اگرچه ورقه یک نقش مهم و مرکزی در زندگی محمد ایفا کرد ولی ما به گونه‌ای شگفت‌انگیز در زندگی نامه محمد با اطلاعات اندکی درباره ورقه رو برومی‌شویم. زندگی نامه محمد که پس از صد سال از مرگ او توسط ابن اسحاق نوشته شده، با این که به طور مفصل به جزئیات ریز و درشت زندگی پیامبر می‌پردازد ولی خیلی آگاهانه نقش ورقه را در زندگی محمد دور می‌زند که مبادا به محمد آسیبی برسد. با وجود این که ابن اسحاق اندکی درباره «ورقه نوشته است بسیاری از پرسش‌ها درباره پیدایش قرآن و بلندپروازی‌های محمد مطرح می‌شود. زیرا این ورقه بود که محمد را به عقد خدیجه درآورد، همین ورقه بود که وقتی محمد درباره وحی‌ها و گفتگوهای خود با جبرئیل در غار سخن می‌گفت، محمد را متقادع کرد که پیامبر خواهد شد! همین اطلاعات ناقص به ما می‌گوید که تا چه حد در خصوص ورقه سکوت شده است. روابط محمد با ورقه خیلی بیشتر از آن است که در زندگی نامه محمد توسط ابن اسحاق آمده است.

یک پژوهشگر لبنانی با نام مستعار ابوموسی الحریری چند سال پیش کتابی با عنوان «کشیش و پیامبر» بیرون داد که در لبنان ممنوع و زیر زمینی شد. به هنگام سفرم به لبنان برای یک نسخه این کتاب ممنوعه مجبور شدم پیش از صد دلار بپردازم.

در این کتاب نویسنده این تزرا مطرح می‌کند که ورقه پیر قصد داشت یک مسیحیت عاری از عناصر هلنیستی روم و اسکندریه را در عربستان پایه ریزی کند. به باور ورقه، مسیح فرزند خدا نیست. در ضمن او قصد داشت که یک انجیل عبری را به عربی ترجمه کند که از سایر انجیل‌ها متمایز باشد ولی ورقه نه از کاریزما «محبوبیت» برخوردار بود و نه از انرژی جوانی بهره داشت، زیرا از او سن و سالی گذشته و پیر بود. و به همین دلیل کاریزما و جوانی را نزد محمد جوان و بلندپرواز یافت که در آن زمان هم خوشنام و هم سخنور خوبی بود. به نظر «الحریری» خیالات این کشیش پیر با خیالات این مرد جوان در هم‌آمیختند، از این تلفیق بخش‌هایی از قرآن شکل گرفت. الحریری از قول النجاري می‌نویسد «پس از مرگ ورقه، وحی‌های خدا به محمد نیز متوقف شد».

در قرآن نیز از یک دوره طولانی قطع وحی هاسخن رفته است که باعث یاس و افسردگی محمد گردید، او فکر می‌کرد خدا او را ترک کرده است. همچنین مشخص است که قرآن عملاً در مکه دست کم در نخستین سال

از میان پزشکان فعال در کار پزشکی لس آنجلس کسانی هستند که برنامه‌های رادیویی هم دارند. در این روزهای پر قب و قاب خیزش جوانان ایران دو تن از پزشکان مشهور لس آنجلس چند برنامه از برنامه‌های رادیویی خود را به پشتیبانی از جوانان اختصاص دادند و به جای مسائل پزشکی که همیشه داشتند تمام برنامه خود را از ایران، از همبستگی و از امیدهای مردم گفتند، جا دارد نام این دو پزشک را بنویسیم تا سایر پزشکان و فرهیختگان جامعه هم از فرصت‌های تجاری خود گاهی برای وضع ایران هزینه کنند. دکتر فرهاد نصر و دکتر جان رضاپور چنین کردند. سپاس از آنها...

قانونی کردن آن هم بیفتند. در بیرون از کشور خیلی کارها می شد انجام داد که انجام ندادیم. استفاده از تقویم عربی برای ایران چند هزار ساله یکی از آن ها بود که کاری ناشایست و خجالت آور است و کسی دنبالش را نگرفت.

آیا ایران فقط ۱۴۰۱ سال دارد

تاسال ۱۳۰۴ (۹۷ سال پیش) و تا اواخر دوره قاجار ماه های ما قمری بود و با نام هایی مانند شوال، رمضان، جمادی الثانی، ربیع الاول و یا محرم و صفر و مانند این ها که مردم به زبان می آوردند. تا اینکه در سال ۱۳۰۴ میهن پرستان فرهیخته تلاش کردند و به جای این ماه های عربی فرووردین، اردیبهشت و بهمن و اسفند را جایگزین کردند. سپس مورد تصویب مجلس پنجم شورای ملی قرار گرفت و ایرانیان از دست ذیقده و دیحججه و بقیه نجات پیدا کردند و تا امروز پا بر جا باقی مانده است. تا اینکه در ۲۴ اسفند ۱۳۵۴ دوسال پیش از انقلاب ۵۷ تقویم سال شمار ایران نیز بدست میهن پرستان دیگری از هجری (زمان هجرت محمد) به تاریخ تاج گذاری کوروش بزرگ تغییر پیدا کرد و به این ترتیب سال ۱۳۵۵ هجری خورشیدی به سال ۲۵۳۵ شاهنشاهی تغییر یافت که با رخداد انقلاب، تاریخ شاهنشاهی دوباره به تاریخ هجری (از ۲۵۳۷ به ۱۳۵۷) برگشت. زورگویان مسلمان تاریخ عربی (زمان فرار شبانه محمد از مکه به مدینه) را مانند سایر موارد مشابه اعمال کردند و اعتراض های مودم اثر نکرد و نوروز امسال به ۱۴۰۲ آن خواهیم رسید!

به راستی عمر ایران ما فقط ۱۴۰۲ سال است؟ نه چنین نیست و باید یک تاریخ دقیق تری از آن که گویای واقعی عمر ایران باشد از دل تاریخ بیرون کشیده شود و برای همیشه عمر تاریخی ایران مشخص و تصویب نهایی شود.

آیا اکنون که ایران در تب و تاب تغییرات اساسی است و مردم درون ایران با صدای بلند فریاد می زندند نه قرآن، نه اسلام، جانم فدای ایران و نوحه خوان ها در یزد با شجاعت تمام می خوانند و مردم هم تکرار می کنند، بیزارم از دین شما - نفرین به آین شما و مادری که در سرگور فرزندش فریاد می زند بچه من از اسلام و قرآن متفرق بود. چرا زمزمه تغییر و تحریم سال ۱۴۰۲ را نباید آغاز کرد و این سال وارداتی توهین کننده و شرم آور را ادامه داد؟ از رسانه های فارسی زبان می خواهیم و شما خواننده این مطلب بخواهید در آغاز سال نگویند سال ۱۴۰۲ را تبریک می گوییم و اگر هم ناچار به گفتن باشند بلا فاصله توضیح بدهند و بگویند بزودی این تاریخ را هم عوض خواهیم کرد. این رسانه ها که ما می شناسیم مرد این همت ها و تلاش ها نیستند. به تقویم هایمان نگاه کنید بیشتر از نام ایرانیان نامهای امامان عربی آمده است که مبادا سینه زنان لس آنجلسی بی خبر از مرگ حسن و حسین و علی و نقی بمانند. جوانها برای ایران جانشان را می دهند و ما در بیرون از کشور شجاعت یک کار انقلابی یعنی کنار گذاردن تاریخ عربی را از تقویم هایمان نداریم تا هم میهنان ما درون ایران آن را پی بگیرند و در زمان مناسب بدنبال

حضرت محمد به دین اش شک داشت

بنیان گذار اسلام می دانست که انسان ها به کمال عقل برسند از این دین خارج خواهند شد و به همین دلیل است که بیرون رفتن از این دین را منع کرده و با اژه مرتد آن ها را به مرگ تهدید و تسلیم می کند و گرنه چرا آن دو دیگر پیامبر ش چنین دستور و حشیانه ای را نداده اند چون به خود و دین خود شک ندارند و اگر هم کسی از دین آن ها بیرون رود کاری به آن شخص ندارند. آیا روزی خواهد رسید که بیشتر مسلمان ها خود را از برداگی این دین غیر طبیعی و آخوندهایش نجات دهند؟

نظر نیچه درباره اسلام

آن چه را که محمد به عنوان دین و آیین به پیروان خود داده و به جهانیان پیشکش نموده است، اگر نام دین نداشت آدمی چنین می پنداشت که این گفتار مشتی مردم جنگلی است که به شهernشین ها پیشنهاد شده است.

زیرا دین که نمی تواند چنین خشن و دور از انسانیت باشد. دینی که پر از فرمان کشتن و بریدن دست و پا و ربودن و تصاحب زنان مردم باشد و یا دستور چاپیدن دارایی و هستی مردم را بدهد دین نیست بلکه فرمان نابودی اندیشه و روان و کالبد است.

من دینی به این بیدادگری و ستم پیشگی ندیده بودم. راست است که این دین از بیابان آمده بنابراین در خور همان بیابان نشین هاست و جایی میان مردم متمند جهان ندارد و نمی تواند داشته باشد.

**ای وحشی ها شما تفنگ ساچمه ای
در دست دارید و تند تند کوچک و
بزرگ را می کشید، بمب اتم داشته
باشید چه آتشی بپا خواهید کرد؟**

شناسنامه ما

مانده از رویه ۲

اجساد، خرمده، اسب مرده و خاکروبه ها را با خودش می آورد به شهر، آب ها را آلوده و هوا را مسموم می کند و باعث وبا می گردد. وقتی این حرف در بین مردم پخش می شود به جای اینکه دفع مشکل کنند وزباله های خود را در کوچه و خیابان ها رها نکنند می روند نماز می خوانند و دعا می کنند که خدا مسیر باد را عوض کند! یعنی هنوز فکر بشر مسلمان به اینجا نرسیده که به جای دعا و نذر کردن و بردن فرزند بیمارش به سقاخانه و ضریح امامزاده آن را فقط به پیشک برساند و خدایش را در دانش و علم پژوهشی جستجو کند نه از گورهایی که جز استخوان پوسیده و مور و گرم در آن نیست التماس شفا برای فرزند نماید.

در این مسیر ترقی اندیشه و آموختنی از دانش، آخوندهای هر دینی قلبآ ناراحت می شوند چون محل درآمد زندگی راحت آن ها به خطر می افتد. آن ها می خواهند مردم باورمند اعتقادات واهی مذهبی باقی بمانند، به شیاطین و دیوها و اجنه و دنیای وحشتناک پس از مرگ و غیره اعتقاد داشته باشند. برای همین منظور قرن ها جلوی توسعه ای دانش را گرفتند، اجازه ندادند مردم فکر دیگری جز فکر دین به سر خود راه دهن، و جلوی تاسیس مدارس را گرفتند، چه بسیار نوابغ و دانشمندان را گردان زدند و سوزانندند، کلیسا چقدر دانشمندانی را که کشفیات علمی می کردن و این کشفیات برخلاف نظریات دینی بود می کشند و به عامه مردم می گفتند شیطان در جسم او فرو رفته است، یا انسان های آگاه و مهمی را واردار به پس گرفتن حوف و فرضیه خود می کرند. کلیسا تا این حد جلوی علم را می گرفت.

نه تنها کلیسا همه روحانیون مذهبی در جهان که نهاد مذهب را دارند و از این نهاد ثروت های عظیم بدست می آورند کارشان مخالفت با آگاه شدن مردم و عوام هر جامعه است. در کشور خودمان در هر دوره ای چند تن از دانشمندان ایرانی بدست آخوندها از میان برداشته می شدند و این ماجرا تا به امروز هم به اشکال گوناگون ادامه دارد و اگر زورشان می رسید اجازه نمی دادند زن ها و دختران کشور به دستان و دبیرستان و دانشگاه بروند به طوری که این ماجراهای تلح در کشور همسایه و هم زبان ما افغانستان اعمال می شود. حالا نگاه کنید در جاهایی از این جهان که این داستان کمرنگ شده و کلیساها و معابد اهمیت چند سد سال پیش را ندارند جامعه کنونی آن ها چه پیشرفت هایی کرده اند، چقدر دانشمند دارند، چقدر جایزه نوبل گرفته اند، چقدر آزمایشگاه های کشف داروها برای انواع بیماری در کشور خود براه انداخته اند و در این راه تلاش می کنند.

وازسوی دیگر کشورهایی را می بینید که به جای داشتن آزمایشگاه های علمی، معابد و مساجد و محافل مذهبی شان پر جوش و خروش است چه وضعی دارند و پای منبر یک آخوند بی سواد چند سد و تا هزار نفر می نشینند و حرف های نادرست و بی ارزشی را گوش می دهند. این همان

هم از قرون وسطی به بعد نبود و مردم آزاد شدند که فکر کنند. در این دوره اساطیری است که در ذهن انسان ها خدایان به وجود می آیند، این خدایان بیشتر در فرهنگ های رومی، یونانی، هندی، چینی، مصری و ایرانی دیده می شوند. کار به جایی می رسد که در بعضی زمان ها و موارد در یک منطقه کوچک پنج هزار خدا وجود داشته است.

این خدایان بیشتر برای حفاظت از ما به وجود آمدند. و با ترسیدن از بلاهای طبیعی خدایی که سنبل آن بلا است ساخته می شود. برای مثال همانطور که خدای جنگ داشتیم خدای طاعون، وبا، سل، زمین لرزه و غیره و غیره هم در اذهان بشر به وجود آمدند. و حالا برای رضایت و خوشحالی و تغییر دادن عقیده این خدایان بشر ناچار به باج دادن و نذورات به آنها از راه قشری ساختگی و وزنگ به نام روحانیت گردید و این راه رفته انسان را از همیت والا ای انسانی که خواستگاهش، اندیشه و فکر کردن بود تهی گردانید و علاوه بر برگی جسمی به برگی عقلی انداخت.

حال این انسان کاملا بردہ شده و باورمند، به خدای انتخابی خود اعتقاد پیدا می کند که پس از مرگ بار دیگر زنده می شود و در نهایت به این دنیا که دنیای خوبی برای او خواهد بود و به جای بردہ بودن و گرسنگی کشیدن ارباب می شود و ثروتمند برمی گردد! در این مرحله است که متوجه می شویم دانش بشری هنوز یک قدم پیشرفت نکرده است و تا زمانی که دانش بشری حقیقتاً پیشرفت نکند و جلو نزود این اعتقادات واهی وساختگی سر جایش باقی خواهد بود و برگی انسان ادامه خواهد داشت.

گفتنی است در قرن چهاردهم اگر در اروپا طاعون می آمد مردم می ریختند یهودی ها را می کشتند و به آن ها می گفتند شما باعث غصب خدایان شده اید و در نتیجه از یهودیان کشتار بی رحمانه ای می گردند. تا اینکه آرام آرام قوانین فیزیکی بیشتر و بیشتر شناخته شود تا بتوان این باورهای بی پایه متأفیزیکی را کنار گذارد. در تهران در قرن نوزدهم زمان ناصرالدین شاه هر چندی و با می آمد، اگر تابستان بود تمام خانواده های اشراف با خود شاه با عجله می رفتند شمیرانات، کوهستان ها و جاهای سردىسیر که از شر و با نجات پیدا کنند ولی مردمی که جایی برای رفتن نداشتند در شهر گرگ می مردن و این مردم باور داشتند که این یک بلای آسمانی است و خدا فرستاده است، خدایی که از دست مردم ناراحت است و غصب کرده!

یکی از کارمندان سفارت انگلیس با شاه صحبت می کند به شاه می گوید شما در طول سال زباله هایتان را می ریزید تا جاده شهریار و تابستان که می شود باد گرم از سوی شهریار به سوی تهران می وزد و کثافتات

اندگی تفکر، ذره ای تعقل

یکی از وحشتناک ترین و دلهره آور ترین داستانهای دینی، داستان مکانی است به نام بهشت که از مومنین و مومنات باید پرسید به اشتیاق چه تلاش می کنید که به بهشت روید؟ به ویژه زنها که تفریح شان فقط نگاه کردن به هیز بازی و هنر نمایی مردان و حوریان خدادست و دیگر هیچ.

در بهشت، کار اشرف مخلوقات یعنی مردان فقط خوردن شراب است و آمیزش جنسی، و این اولین و آخرین کار مدام العمر انسان مومن خواهد بود، در بهشت وعده داده شده ازسوی خدا و پیامبر و امامان و قدیسین، زندگی رنگ دیگری دارد و از گرفتاری های روی زمین در آنجا خبری نیست. در آن جا نه کامپیوتري هست نه قلمی، نه دفتری، نه علمی نه هنری و نه اندیشه ای، نه برادری، خواهری و دوستی، نه مادری و پدری و بستگانی.

نه خاطره ای و امیدی به آینده، نه شغلی و مسافرتی، نه داشتن نوزادی و فرزندی، نه دعوت به جشنی و رفتن به عروسی دوستان و بستگانی، نه نیاز به خرید زمین و ساختن خانه ای، یا درست کردن باغی و باغچه ای برای کاشتن درختان میوه ای و پرورش مرغ و خروسی نه مسافرتی به امید دیدن فامیل یا دوستی، نه خواندن کتاب و رمان جدید و روزنامه و رفتن به دانشگاهی، نه پرسه زدن در فروشگاهی و رفتن به دیدار موزه‌ای، نه تاتری و سینمایی و تلویزیونی، نه ورزشی و مسابقه فوتbalی. تنها چیز جدید و جالبی که در بهشت دیده می شود جویهای نوشیدنی های مخصوص بهشت است که طبق ادعای قرآن عبارت است از نهر آب، برای رفع عطش؛ نهر شیر، برای تغذیه؛ نهر عسل، برای لذت و قوت؛ نهر شراب طهورا، برای نشاط.....

تردیدی نیست مسلمان ها بیشتر برای آن دو نهر آخری «نهر عسل برای لذت و قوت و نهر شراب برای مستی» تمام عمر نماز می خوانند و روزه می گیرند و خمس و زکوه می دهند و زیارت می روند نذری می پزند و جلوی پای آخوند دوزانو می نشینند و الکی گریه می کنند و بر پیشانی و سینه می کوبند و خدا را هم سیاه می کنند!

س-ل

امتناع تفکر در دین اسلام است که اجازه اندیشه به مردم نمی دهد، سر او را با قصه های دروغ و بی ارزش گرم نگه می دارد و در آن ها حس مرده پرستی، امید داشتن به مردگان، احترام به مردگان را زنده نگه می دارند. شما امروز در جامعه مسلمان ایرانی می بینید تمام احتیاجات مردم را به مردها وصل کرده اند و دلیل وجود آن چند هزار امام زاده همین باور مردم به مردگان است. مردگانی که در زنده بودنشان شمشیر می کشیدند و می کشتند و حالا جسد پوسیده آن ها بیماران را شفا می دهند! . تلاش های ممتد قشر روحانیت به آنجا می رسد که حتا بسیاری از شاعران و نویسندهای و عارفان ما را هم به سوی خود کشیده است. وقتی ما به فیه مافیه مولانا نگاه می کنیم متوجه عمق این درد می شویم. در اینجا باید بگوییم اصولاً ما ایرانی ها علاقه زیادی به شعر و شاعران خود داریم و ستایش شان می کنیم هر اندیشه ای که داشته باشند. ما مولانا را از طریق غزلیاتش می شناسیم ما نمی دانیم یا نمی خواهیم بدانیم مولانا در فیه مافیه چه گفته و چه فکر می کند. اگر دقت کنیم می بینیم در آن جا مولانا تمام قوانین بشری عصر بردۀ داری را تکرار کرده و باور دارد! و می پذیرد، اگر مرد ۶۴ سال دارد، اشکالی نمی بیند با دختر چهارده ساله ازدواج کند، این فرمان پدر است و باید اجرا شود و ایرادی در آن نمی بیند! او بر موضوع عشق و گرایشات جنسی بین دو جنس مخالف سرپوش گذاشت.

در فیه مافیه می گوید با زن نزدیکی نکنید، نزدیکی با زن شبیه نزدیکی با شیطان است. با زن همبستر نشوید مگر اینکه می خواهید بچه ای تولید کنید. این افکار، افکار دگم متعلق به پنج و شش هزار سال پیش دوران بردۀ داری است که بین اینگونه شاعران ما که هزار سال پیش یا کمتر نزدگی می کردند باقی مانده است و هرگز هم این باورهای خود را مردود اعلام نکردند و اظهار ندامت ننمودند. تنافق بزرگ این جا است که عقاید بشری چیزی نیستند که با یک موجی بباید و با موج دیگری از بین برود و شاید در بین بعضی از نسل های بعد هم باقی بماند و درست پنداشته شود.

نمونه دیگر این ماجرا همین امروز در ایران در بخشی از مردم که عقاید میترائیسمی دارند جریان دارد و مردم به غلط آن ها را شیطان پرست یا ایزدی می نامند در حالی که آن ها میترائیسم هستند و شیطان را هم نمی پرستند. پاک کردن این باورها از ذهن مردم بسیار مشکل و شاید گاهی نشدنی گردد. به خصوص که توسط بزرگان و دانشمندان و شاعران انتشار یافته باشد.

نمونه باز این افکار پس مانده حکومت مذهبی ایران است که می خواهد کاخ سفید آمریکا و باکینگهام پالاس انگلیس را حسینیه کند و دنیا را با اصول مذهبی، آن هم اسلام بچرخاند.

برای پیروزی بزرگ و نهایی، تا مردم از خانه‌ها
بیرون نیایند و به جوانان میهن نپیوندند انقلاب
به هیچ شکلی به پیروزی نخواهد رسید

راستی چرا خدا پیش از خلق انسان شیطان
را آفرید که آدم و حوای تازه آفریده را
گول بزند و زندگی آن‌ها را خراب کند؟

توجه توجه

از مشترکین بیداری درخواست می‌کنیم هر کدام یک جلد از خردنامه جلد ششم را که اخیراً تهیه کرده ایم سفارش دهید تا ضمن اینکه یک کتاب ارزشمند را در منزل دارید، کمکی هم برای ادامه انتشار بیداری شود. این کتاب بهترین هدیه نوروزی است که می‌توانید به عزیزان خود بدهید.

تلفن سفارش ۰۰۱۳-۳۲۰-۸۵۸ می‌باشد

بیداری

نشریه کانون خردمنداری ایرانیان

مجید رضا رهنورد

در کتاب‌ها هر آنچه را درباره توحش مسلمان‌ها هنگام حمله به ایران خوانده بودیم، اکنون باگوشت و پوست خود احساس می‌کنیم. مجید رضا رهنورد جوان ورزشکاری که در دفاع از خود در محاصره شش بسیجی مسلح دو تن از آن‌ها را به بهشت خمینی و هم آغوشی حوریان فرستاد، بدون محاکمه عادلانه اعدام شد. هنگام اعدام با صدای بلند وصیت کرد برای من قرآن و نماز نخوانید، فقط شادی کنید. سپس او را چون بابک خرم دین بدون داشتن اثری از ترس در چهره و لرزد اندام به زیر چوبه دار بردنده و جان جانان ایران را به دار کشیدند. روانت شاد پهلوان که با پیام آخرت ضربه مهلكی بر اسلام زدی و کاری کردی کارستان.

بهترین راه به دست آوردن بیداری از راه پست است
858-320-0013 bidari2@Hotmail.com